

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 36. Sardiniae Insula a Philippo V. Hispaniarum Rege hostiliter invasa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII. & acriore adhuc conflictu Veneti die
 A. C. 1717. decima sexta & vigesima prima ejus-
 dem Mensis Turcicam classem gloriose
 devictam non sine copiosa hostium strage
 fugavit. Cecidere tamen in hoc ce-
 tamine præter ipsum Architalassum Lu-
 dovicum Flanginum quadringenti qua-
 draginta quatuor gregarii, & viginti
 sex varii gradus Officiales, faucii vero
 circiter octingenti. Parta triplici hac
 victoria Veneti classem suam Pontifi-
 cii, Lusitanis, Etruscis & Meliteni-
 bus navigiis auctam Prevesæ in Epiro
 applicant, hancque unacum Prælia &
 triginta belli tormentis urbem capiunt,
 pacta hac deditiois lege, ut Turcæ
 Voinizzam diu terra marique obsessam
 dederent: inde promotu cursu Veneti
 Lartam quoque Urbem interceptere.

§. XXXVI.

*Sardinia Insula a Philippo V. Rege
 hostiliter invasa.*

Lettr. Hist. Tot tamen victoriarum non modo a
Aout Sept. Venetis, sed potissimum a Cæli-
Esc. Elect. reis reportatarum cursum nonnihil le-
Jur. Publ. stere videbatur inopina Philippi V. His-
Tom. XI. spani Regis irruptio hostilis in Sardi-
Epist. Clem. niæ Regnum: qua invasione irritatus
XI. p. 2250. Pontifex, Ecclesiasticas per Hispaniam
Hist. de Card. & Indiam decimas pro Turcico bello
Alber. t. 2. *p. 140. &* *seqq.*

concessas eidem Regi inhibuit, potissimum ea ex ratione, quod paulo ante Pontifici spondisset, se contra Imperatoris terras, quousque bellum duraret, nihil hostile tentaturum: Nihilominus Alberroni Cardinalis, ut creditum est, consiliis incitatus Rex, cum ipsa classe, quam contra Turcas instruxerat, die vigesima secunda Augusti præfatam Insulam vi pacis a Cæsareis possessam invasit, edito scripto, in quo inter alias hujus usurpationis causas adduxit, quod Imperator Regis Hispani titulo usus, insuper Filio suo nuper nato *Principis Asturiæ* nomen indiderit, Molinensium, qui ad Inquisitoris munus in Hispaniam fuerat evocatus, in Mediolanensi Ducatu captum detineri jusserit, aliunde etiam plures Provinciæ adhucdum a Regno Hispanico avulsæ essent, quas iterum vindicare, Regi competeret, cum Imperator Catalaunensibus secreto opem ferret, eisquæ quasdam arces reliquisset &c. Hæc tamen rationes summo Pontifici tam validæ haud videbantur, quin non die vigesima quinta Augusti ad Philippum Regem acerbiores hæc daret literas:

„Cum ex iis, quæ Majestas Tua non
 „semel Nobis significanda curaverat,
 „minime ambigeremus, bellicas Naves
 „a Te (Nobis enixe flagitantibus) ador-
 „natas

Sæc. XVIII.

A. C. 1717.

Sæc. XVIII. „natas insigne ac validum hoc anno
 A. C. 1717. „subsidiū Christianæ classi adversus
 „Turcas instructæ laturas esse, facile
 „adduci potuimus, ut crederemus,
 „imo & ad tui laudem venerabilibus
 „fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus
 „palam, ac fidenter in Consistorio no-
 „stro denunciaremus id, quod tuo simili-
 „ter nomine ad Nos deinde allatum fuit;
 „easdem scilicet Naves jam solvissē, at-
 „que ad publicam causam juvandam,
 „quemadmodum Nobis sæpe pollicitus
 „fueras, in Orientem properare, id porro
 „eo proclivius credidimus, quo eni-
 „xius illud exoptabamus, cum satis
 „Nobis perspectum esset, classē præ-
 „dictam, tametsi hætenus Christianæ
 „rei causam strenue ac fortiter egerit,
 „commissis tamen nuper in Ægeo mari
 „cruentis præliis fessam ejusmodi sup-
 „petiarum adventum summoperè præ-
 „stolari: Hinc Majestas Tua abunde
 „conjiciet, quam inexpectatus quam
 „molestus ac vere acerbus Nobis ac-
 „ciderit, qui postremis his diebus in-
 „crebuit, rumor naves illas tuas non
 „eum, quem Nobis renuntiari feceras,
 „sed alium plane cursum tenuisse, a
 „promissis tuis longe diversum, ex quo
 „non solum nullum Orthodoxa religio
 „auxilium sperare posset, sed plura po-
 „tius, ac sane gravissima, detrimenta
 „me-

„metuere. Fatemur quidem iniustum Sæc. XVIII.
 „Nobis ex hoc nuntio dolorem ea Nos A. C. 1717.
 „hactenus lenivisse ratione, quod res
 „ab eximia pietate tua, tuæque pro-
 „missionis fide, imo & a Catholici Re-
 „gis officio in tanto laborantis Ecclesiæ
 „discrimine maxime aliena, sermonibus
 „licet, & querimoniis plurimorum con-
 „firmata, integram adhuc fidem mereri
 „non valeret. Quia tamen in adeo com-
 „munis, ac ubique jam vulgata hu-
 „jusmodi rei fama vereri cogimur, ne
 „paucorum hominum fraude ad noxium
 „illud, ac plane exitiale, quod jam
 „suscepisse diceris, consilium ineundum,
 „tametsi invitus, ac nolens, abductus
 „fueris, sincera paternaque nostra in
 „Te charitas non patitur, ut in tanto
 „non existimationis modo, sed etiam
 „animæ tuæ periculo, labia nostra con-
 „tineamus. Quis enim non videt, quan-
 „tis fieres apud Regem Regum ratio-
 „nibus obnoxius, & quanta famæ tuæ
 „labes hæreret, si consiliarli tui id abs-
 „te extorquere potuissent, ut publicam
 „causam desereres, ut Christianæ Re-
 „ligionis pericula negligeres, ut desti-
 „natas sacro bello ad sanctæ Ecclesiæ
 „præsidium copias & arma aliorum
 „converteres, & a Te ipso quodammodo
 „abieres, datam iterum, ac sæpius
 „Nobis fidem, imo potius omnipotenti
 „Deo,

Sæc. XVIII. „Deo, qui non irridetur & cuius no-
 A. C. 1717. „mine sponſiones tuas accepimus,
 „non præſtares? horrendas quidem illi
 „divinæ ultionis animadverſiones ſibi
 „accerſerent, ſi aut quarumvis offen-
 „ſionum obtentu aut privatis ſtudiis
 „impulſi, Majeſtati tuæ authores eſſent
 „tam præpoſteri conſilii, quod Regi
 „tui nominis claritatem violaret, quod
 „paſtoralis muneris noſtri pro tuenda
 „re Chriſtiana operam & conatus elu-
 „deret, quod denique Deus terribilis
 „apud Reges terræ inultum eſſe non
 „ſineret. Quas enim offenſiones me-
 „morare poſſent Miniſtri tui, ut Dei
 „cauſſam poſthabendam ſuaderent?
 „Quas rationes adducere valerent, quod
 „Catholicæ Religionis Bono, Divinæ
 „gloriæ incremento, ac urgenti Chri-
 „ſtianæ Reipublicæ neceſſitati anteaſſeri
 „deberent? Nunquid a Chriſto fractam
 „fidem, aut acceptas injurias cauſant
 „poſſent, ut ei itidem frangi fidem,
 „ejuſque nomen & jura debito præſidio
 „deſtitui poſſe contenderent? Vehi-
 „menter itaque Majeſtatem tuam roga-
 „mus, & in Domino obſecramus, ut
 „quæ Tibi hætenus libera plane voce
 „ſed paterno affectu explicavimus, pro
 „ſingulari animi tui æquitate, atque
 „prudencia ſerio Tecum expendas,
 „Reipublicæ Eccleſiæ Religionis per-
 „cultam

„cula circumspicias, ac Nos potius, Sæc. XVIII.
 „qui tibi parentis, & quidem amantif- A. C. 1717.
 „simi loco sumus, vera, & salutaria sua-
 „dentes, quam Filios diffidentiae, qui
 „terrena tantum sapiunt, ac non tam
 „amplitudinis tuæ cupidi, quam lau-
 „dis inimici consilia in speciem utilia,
 „sed re vera perniciosissima suggerunt,
 „audire velis, eamque postea suscipias
 „deliberationem, qua omnibus in eo,
 „quo erant, statu relictis, aut si quæ
 „innovata fuerint, in eum itidem, quo
 „erant, statum restitutis, gloriæ tuæ
 „dispendio, tuæ insuper conscientiae
 „discrimini, publicæ tranquillitati, bo-
 „norumque tandem omnium querelis
 „consultum sit. „

Verum Philippus Rex hisce Papæ
 monitis potiora esse sua jura arbitratus,
 non modo per Marchionem de Grimal-
 do suis Legatis apud exteros Princi-
 pes degentibus tentatæ invasionis ra-
 tiones exposuit, sed etiam cæptis con-
 stanter insistens, Cailarim Sardiniae
 Metropolin die vigesima tertia ejusdem
 Mensis obsidere cæpit, eamque die vi-
 gesima nona Septembris ad deditionem
 compulsi: quapropter Rubius Marchio,
 qui Cæsaris nomine huic Insulæ præ-
 erat, resistendo impar, sese cum suo
 milite ex eadem subduxit, quem ta-
 men fugientem Rex cum centum quin-
Rr qua-

Hist. Eccles. Tom. LXIX.

Sec. XVIII. quaginta Equitibus interceptit, licet
A. C. 1717. ipse postea sub rustici veste occultatus,
 fuga elaberetur: Enimvero Franciæ &
 Angliæ Reges pro terminandis Cæsarum
 fidiis partes suas offerebant, ipse et-
 iam Imperator horum operam ratam
 habuit, declaravitque, velle se sub cer-
 tis conditionibus Hispaniæ titulo & iure
 cadere, nihilominus Philippus non mo-
 do Saffarin, Largerum, Aragonensium,
 totamque hujus Insulæ in mediterræ-
 neo regionem sibi subjecit, sed etiam
 palam de instruenda classe nova, &
 de invadendis Italiæ terris Cæsari sub-
 jectis egit.

§. XXXVII.

*Tres Præsules hoc anno Romana Pur-
 pura a Clemente XI. honorati.*

*Orat. Con-
 sist. Clem.
 XI. p. 146.*

Plures, diverso tamen tempore Præs-
 fules generis claritate, & virtutum
 præstantia inclytos Clemens Papa hoc
 anno sacro Purpuratorum Collegio ad-
 scripsit. Hos inter primus erat Gilbertus
 Borromæus Mediolanensis Patriar-
 cha Antiochenus, & Episcopus Novæ
 rientiensis, qui die decima quinta Martii
 Presbyter Cardinalis tit. S. Alexii re-
 nuntiatus est. II. Julius Alberonus
 Hispaniæ Regi a consiliis. Hic a summo